

Torsdagen den 23 juni 2011

Ökad effektivitet för Eruf och andra strukturfonder

P7_TA(2011)0286

Europaparlamentets resolution av den 23 juni 2011 om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 174 första stycket och artikel 175 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4,
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om sammanhållningspolitik: att investera i realekonomin ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om komplementaritet och samordning av sammanhållningspolitiken med åtgärder för landsbygdsutveckling ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om den territoriella sammanhållningen och en lägesanalys av debatten om den framtida reformen av sammanhållningspolitiken ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och EU 2020-målen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 113.

⁽⁵⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 46.

⁽⁶⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

⁽⁸⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 84.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0356.

Torsdagen den 23 juni 2011

- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens tjugonde årsrapport om genomförandet av strukturfonderna (2008) av den 21 december 2009 (KOM(2009)0617/2),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om Europa 2020 – en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 om sammanhållningspolitiken: strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013 (KOM(2010)0110),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 om hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020 (KOM(2010)0553),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 om översyn av EU:s budget (KOM(2010)0700),
- med beaktande av kommissionens femte rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid (den "femtesammanhållningsrapporten") från november 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 om slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (KOM(2010)0642),
- med beaktande av skrivelsen till kommissionens ordförande från kommissionsledamöterna med ansvar för regionalpolitik, för havsfrågor och fiske, för sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt för jordbruk och landsbygdsutveckling,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0141/2011), och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 174 i EUF-fördraget ska unionen för att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning.
 - B. I skäl 40 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 anges att programplaneringen bör säkerställa samordning mellan fonderna inbördes och mellan fonderna och andra befintliga finansieringsorgan, EIB och Europeiska investeringsfonden (EIF) och att denna samordning också bör omfatta utformningen av komplexa finansiella ramar och offentlig-privata partnerskap.
 - C. Kommissionen lovade i EU 2020-strategin att mobilisera EU:s finansiella instrument – bland annat landsbygds utveckling och strukturfonderna, FoU-program, transeuropeiska nät (TEN), ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation samt EIB – i en sammanhållen finansieringsstrategi där EU:s finansiering sammanförs med nationell offentlig och privat finansiering inom ramen för huvudinitiativet "Ett resurseffektivt Europa", vilket speglar behovet av konsekvens mellan politik och instrument.
 - D. I den femte sammanhållningsrapporten framhålls tydligt att det krävs nära samordning av den offentliga politiken på alla nivåer för att man ska kunna bedriva regional utveckling på ett effektivt sätt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0468.

Torsdagen den 23 juni 2011

- E. I sina slutsatser av den 14 juni 2010 om kommissionens strategirapport 2010 om genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen framhöll rådet "att samordningen av sammanhållningspolitiken och annan EU-politik och nationell politik måste förbättras ytterligare där så är nödvändigt, för att man ska kunna leverera gemensamma mål på ett effektivare och mer koordinerat sätt" samt "det reella mervärde som genereras av ett strategiskt förhållningssätt och av gemensamma genomförandebestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska socialfonden inom den generella ram som sammanhållningspolitiken utgör".
- F. I skrivelsen till kommissionens ordförande, José Manuel Barroso, erkänner kommissionsledamöterna med ansvar för regionalpolitik, för havsfrågor och fiske, för sysselsättning, socialpolitik och inkludering samt för jordbruk och landsbygdsutveckling behovet av att bättre integrera olika politiska åtgärder från EU:s sida för att nå den hållbara ekonomiska utveckling som kommer alla till del som unionen måste skapa, och förespråkar att en gemensam strategisk ram för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden ska upprättas på EU-nivå för perioden efter 2013.
- G. Reformen av strukturpolitiken för programperioden 2007–2013 ledde till att landsbygdsutvecklingen bröts ut ur strukturfondernas allmänna ramverk.
- H. Rationalisering av utgifterna kräver större genomslagskraft och effektivitet i politiken såväl på EU-nivå som på nationell, regional och lokal nivå, och närmare samordning och komplementaritet är viktiga inslag i moderniseringen av den framtida sammanhållningspolitiken.
- I. Utan en stödjande politisk ram beror de faktiska synergieffekterna till stor del på mottagarnas organisatoriska och strategiska förmåga att kombinera stöd från olika EU-instrument.
- J. En strategi baserad på lokal utveckling kan bidra väsentligt till sammanhållningspolitikens effektivitet och genomslagskraft, och sammanhållningspolitiken förblir det viktigaste instrumentet för att lösa utmaningar som är specifika för ett visst område, medan fokus på stadsdimensionen inom sammanhållningspolitiken, vilken speglar större funktionellt definierade områden, måste åtföljas av balanserade villkor för en synergistisk utveckling av stadsområden, stadsnära områden och landsbygdsområden.
- K. Det finns ett akut behov av och även ett tryck för konsolidering av de offentliga budgetarna, och detta kräver fler innovativa åtgärder för att förbättra effekterna av de tillgängliga medlen. En effektiv samordning av politiken och instrumenten kommer att spara tid och resurser samt ge verkliga vinster i fråga om effektivitet och genomslagskraft.
- L. Samordning och synergieffekter måste eftersträvas både horisontellt (med överensstämmelse mellan olika politikområden) och vertikalt (med samarbete och samordning mellan de olika styrelsenivåerna).
- M. En uppsplittrad strategi kan leda till luckor i politiken, överlappning eller till och med till motstridiga politiska åtgärder och offentliga insatser samt till att samma resurser finns på flera olika håll, vilket får konsekvenser både för den offentliga politikens regionala effektivitet och dess nationella verkan. Begreppet en integrerad strategi verkar inte betonas tillräckligt i kommissionens senaste strategidokument.
- N. En mer integrerad, sammanhängande, effektiv och ändamålsenlig sammanhållningspolitik kräver ökade insatser för att anpassa EU-politiken till de särskilda behoven och tillgångarna i unionens olika områden och regioner.

Torsdagen den 23 juni 2011

- O. De strategiska riktlinjerna – inom ramen för den allmänna riktlinjen om att förbättra tillgången till finansiering – kräver bättre samordning mellan fonderna.
- P. I de strategiska riktlinjerna efterlyser man uttryckligen synergieffekter mellan struktur-, sysselsättnings- och landsbygdsutvecklingspolitiken och betonar att medlemsstaterna i detta sammanhang bör sörja för samverkan och konsekvens mellan de åtgärder som ska finansieras på ett visst territorium och inom ett visst verksamhetsområde av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden (ESF), Europeiska fiskerifonden (EFF) och Europeiska jordbruksfonden för regional utveckling (EJFLU). De strategiska riktlinjerna föreskriver också att de viktigaste principerna i förhållande till avgränsning av och mekanismer för samordning mellan åtgärder som stöds av de olika fonderna bör fastställas i de nationella strategiska referensramarna/planerna.
- Q. I sina slutsatser av den 21 februari 2011 om den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning uppmanar rådet kommissionen att överväga möjligheten att inrätta program som får stöd från flera fonder.
- R. Vissa regioner i EU gränsar till tredjeländer som får stöd från Europeiska utvecklingsfonden (EUF), och man bör särskilt kunna lyfta fram synergieffekter av finansieringen av vissa projekt för att kunna öka utvecklingspotentialen i denna typ av EU-regioner.
- S. I halvtidsöversynen konstateras det att budgetflexibiliteten är begränsad och att det finns hinder för omprioriteringar till och med inom programmen, men även att inkonsekvenser mellan olika program och tung byråkrati hämmar effektiviteten.
- T. I dagens situation efter krisen är det viktigare än någonsin att förstå processerna i medlemsstaternas ekonomier och de resultat som uppnåtts genom användning av EU-resurser.
- U. Det är viktigt att synliggöra EU:s bidrag och se till att det ger ett "europeiskt mervärde".

Dags för bättre samordning och samverkan

1. Europaparlamentet efterlyser ett förslag till en enhetlig strategisk ram redan till nästa programperiod efter 2013 för att säkerställa ett gemensamt förhållningssätt och för att dra nytta av synergier mellan alla åtgärder som tjänar sammanhållningspolitikens ytterligare mål enligt fördragen och som finansieras av Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF, EJFLU och EFF.
2. Europaparlamentet konstaterar att sammanhållningspolitikens mål bör vara en hållbar och smart ekonomisk tillväxt för alla som fördelas jämnt, både territoriellt och socialt, liksom minskade regionala utvecklingskillnader, skapande av arbetstillfällen, ökad livskvalitet, utbildning av arbetstagarna för nya yrken, däribland inom området för en hållbar ekonomi, social och territoriell sammanhållning samt genomförande av den europeiska sociala modellen, som utgör en sammanhållnings- och konkurrensfaktor i den europeiska ekonomin.
3. Europaparlamentet hävdar bestämt att sammanhållningspolitiken bör användas för att skapa en hållbar tillväxt i hela EU och för att uppnå en rättvis och jämn fördelning av välståndet genom att främja konkurrens och eftersträva minskade socioekonomiska skillnader mellan EU:s regioner.

Torsdagen den 23 juni 2011

4. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken är en av grundpelarna för en ekonomisk politik i EU som främjar en långsiktig investeringsstrategi och social integration. Enligt parlamentet är sammanhållningspolitiken dessutom en garanti för stöd till de minst utvecklade regionerna och missgynnade grupper, vilket leder till en balanserad och samstämmig utveckling i EU. Parlamentet konstaterar att det europeiska mervärdet ligger i att EU:s ekonomiska framsteg kommer alla till godo, och yrkar därför på att sammanhållningspolitiken förblir ett eget politikområde med tillräcklig finansiering.
5. Europaparlamentet välkomnar det förslag i kommissionens meddelande om budgetöversynen som går ut på att kommissionen ska anta en gemensam strategisk ram för att stärka integrationen av EU:s politik för genomförandet av EU 2020-strategin. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang till främjande av synergier mellan de olika finansieringssätten för EU 2020-strategins flaggskeppsinitiativ. Parlamentet påpekar dock att ökade synergier mellan åtgärder som finansieras av de fem ovannämnda fonderna inom en gemensam strategisk ram är avgörande, inte bara för att uppnå EU 2020-målen, utan även och framför allt för att uppnå de sammanhållningspolitiska mål som fastställs i fördraget.
6. Europaparlamentet välkomnar den femte sammanhållningsrapporten som, även om den främst är inriktad på att belysa det bidrag som regionerna och sammanhållningspolitiken kan ge för att uppfylla EU 2020-målen, icke desto mindre innehåller ett antal slutsatser som visar att ökade synergier mellan strukturfonderna, inbegripet Sammanhållningsfonden, har en avgörande roll.
7. Europaparlamentet anser att utgifterna på sammanhållningspolitikens område måste rationaliseras genom att man minskar uppsplittringen av finansieringsinstrument och kanaler och ser till att de olika finansieringsinstrumenten bättre kompletterar varandra. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om bättre prioritering och tematisk koncentration av EU-resurser och nationella resurser på ett antal prioriterade områden för att stärka samarbetet mellan fonderna, samtidigt som det lämnas utrymme för att öka den strategiska karaktären hos denna politik. Parlamentet betonar dock att medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter fortfarande behöver tillräcklig flexibilitet för att anpassa prioriteringarna till sina specifika utvecklingsbehov.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om partnerskapsavtal för utveckling och investering för att förbättra samordningen mellan EU-medel och nationell finansiering till mål och program. Parlamentet understryker behovet av att göra lokala och regionala myndigheter delaktiga i utformningen och genomförandet av dessa avtal och kräver att de anpassas till nationella reformer av sektorspecifik politik med territoriella effekter (t.ex. transport samt forsknings- och utvecklingsinfrastruktur).
9. Europaparlamentet betonar att många initiativ för ekonomisk utveckling inom ramen för sammanhållningspolitiken inte utan vidare skapar möjligheter som vore önskvärda, utan att deras framgång faktiskt är avhängig av att man tar itu med både mänskliga och fysiska faktorer (exempelvis leder bättre infrastruktur inte automatiskt till större tillväxt om den inte kombineras med investeringar i utbildning, företagande och innovation). Parlamentet anser därför att ökade synergier mellan Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden kommer att maximera utvecklingseffekten av dessa medel.
10. Europaparlamentet vill peka på den roll som Europeiska regionala utvecklingsfonden spelar för effektiv användning av Europeiska socialfonden, med tanke på att utvecklingsfonden har till uppgift att skapa de förutsättningar, t.ex. ordentlig infrastruktur och adekvat tillgänglighet, som krävs för att investeringarna på sysselsättningsområdet ska ge resultat.
11. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska krisen har gjort det ännu mer angeläget med åtgärder inom de sektorer som omfattas av Europeiska socialfonden, särskilt främjande av sysselsättning, omskolning samt social integration och fattigdomsbekämpning.
12. Europaparlamentet påpekar att Europeiska socialfonden i egenskap av stödinstrument för fortbildning, kompetensutveckling och omskolning ska ses som ett viktigt redskap – som dock inte utnyttjas fullt ut – för att främja en effektiv tillväxt för alla och ett EU där konkurrenskraften baseras på kompetens.

Torsdagen den 23 juni 2011

13. Europaparlamentet betonar att en fokuserad och samordnad utformning av politiken skulle garantera att man prioriterar de investeringar som har störst inverkan på konkurrenskraft och ekonomisk utveckling i regionerna.
14. Europaparlamentet anser att åtgärder för landsbygdsutveckling med stöd från EJFLU samt åtgärder för hållbar utveckling inom fiskeområden med stöd från EFF bör integreras i en enhetlig ram med de andra strukturfonderna, nämligen Eruf, Sammanhållningsfonden och Europeiska socialfonden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att bedöma i vilken utsträckning en övergripande strategi för utveckling av landsbygden och fiskesamhällen, i linje med målet om territoriell sammanhållning, kan garanteras genom en förskjutning av lokala utvecklingsinsatser som stöds av de två berörda fonderna till ett "sammanhållningens paraply", eller åtminstone genom tydligare samverkan mellan alla fonderna. Parlamentet anser att ett sådant tillvägagångssätt skulle ta hänsyn till viktiga politikområden med territoriell inverkan och göra det möjligt för dem som aktivt arbetar med utveckling på regional och lokal nivå att genomföra en effektivt platsbaserad politik, väl anpassad till de territoriella behoven i landsbygds- och fiskeområden eller på små öar.
15. Europaparlamentet betonar att samordningen bör förstärkas ytterligare, inte bara mellan sammanhållningspolitikens instrument som sådana (Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden), utan också mellan åtgärder som finansieras genom dessa instrument och verksamheter som utförs inom ramen för trans-europeiska nät, sjunde ramprogrammet samt ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation.
16. Europaparlamentet anser att det inom ramen för gränsöverskridande projekt kan vara relevant med synergieffekter för målet om territoriellt samarbete mellan Eruf och föranslutningsinstrumenten och grannskapsinstrumentet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda i vilka fall man kunde sträva efter samordning med EU:s andra utrikespolitiska instrument, t.ex. EUF.
17. Europaparlamentet anser att denna ömsesidiga förstärkning och samordning av EU:s politik utan tvivel kan garantera att EU:s budget får optimala resultat. Parlamentet efterlyser initiativ till finansieringslösningar, såsom de instrument som finansieras av Europeiska investeringsbanken, och begär att dessa instrument ges ökade resurser.
18. Europaparlamentet framhåller dock att många medlemsstater har svårigheter när det gäller att samordna olika fonder och har tydligen uttryckt oro över bristen på samverkan, och i vissa fall till och med över överlappning mellan fonder. Parlamentet betonar i detta sammanhang att fondernas komplicerade förvaltningsregler kräver en alltför stor institutionell kapacitet för att undanröja hinder och på ett tillfredsställande sätt samordna genomförandet. Parlamentet understryker vikten av medfinansiering och förenklade förvaltningsregler för att göra det möjligt att stärka synergierna mellan strukturfonderna.
19. Europaparlamentet understryker att förenklingar, som är avgörande för en framgångsrik sammanhållningspolitik, måste genomföras både på nationell och på regional nivå för att förbättra resultatet. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en enklare struktur för politiken i framtiden, som bygger på ökad flexibilitet, proportionalitet och synlighet vid användningen av fonderna, för att underlätta ett fullständigt och snabbt utnyttjande av medlen.
20. Europaparlamentet påminner om att ett av huvudskälen till att Eruf och övriga strukturfonder har haft svårt att på ett effektivt sätt överföra medel till projekt med större möjligheter att skapa ekonomisk utveckling och sysselsättning har varit att man i alltför stor utsträckning har fokuserat på utnyttjandegraden i stället för resultaten.
21. Europaparlamentet förordar en mer resultatorienterad sammanhållningspolitik som inte är så inriktad på korrekta utgifter och förfaranden, utan som i stället är inriktad på att skapa en verklig jämvikt mellan åtgärdernas kvalitet och den finansiella och administrativa kontrollen. Parlamentet rekommenderar att det införs ordentliga utvärderingsmekanismer för att förbättra den institutionella och administrativa kapaciteten hos de organ som ansvarar för förvaltningen av programmen, vilket kommer att bidra till att förbättra utgifternas kvalitet och minska felen.
22. Europaparlamentet förespråkar en förenklad och flexiblere framtida sammanhållningspolitik som kan främja en maximal utnyttjandegrad av och effektivitet hos fonderna.

Torsdagen den 23 juni 2011

23. Europaparlamentet understryker att ett europeiskt mervärde kan och bör uppnås genom bättre samspel mellan sammanhållningspolitikens finansieringsinstrument och närmare samordning mellan dessa och andra finansieringsinstrument.

Ett mål: sammanhållning. En uppsättning instrument för att uppnå målet.

24. Europaparlamentet anser att gemensamma regler för förvaltning, stödberättigande, revision och rapportering av projekt som finansieras av Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EFF (särskilt åtgärder för att stödja den ekonomiska diversifieringen av landsbygds- och fiskeområden) inte bara skulle spela en viktig roll för att stärka och underlätta ett effektivare genomförande av de sammanhållningspolitiska programmen, utan också på ett avgörande sätt bidra till förenklingar. Detta skulle dessutom förenkla både mottagarnas användning och de nationella myndigheternas förvaltning av medlen, vilket skulle minska risken för fel, och samtidigt vid behov erbjuda differentiering för att spegla särdragen hos politiska strategier, instrument och mottagare och även underlätta deltagandet i sammanhållningspolitiska program för mindre aktörer, liksom användningen av tillgängliga medel, under förutsättning att förenklingen åtföljs av tillräcklig finansiering för tekniskt stöd.

25. Europaparlamentet vidhåller att Europeiska socialfonden bör kvarstå inom ramen för förordningen om allmänna bestämmelser för fonderna inom sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar därför behovet av att bibehålla och förstärka modellen med en enda allmän förordning som innehåller bestämmelser om förvaltning, stödberättigande, granskning, kontroll och rapportering, i kombination med korta bestämmelser för respektive fond som speglar dess speciella politiska mål. För maximal effekt måste samordningen dessutom äga rum på alla politiska beslutsnivåer, från strategisk planering via genomförande och utbetalningar till avslutande, granskning, kontroll och utvärdering.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka de mest effektiva sätten att öka synergieffekterna i praktiken och föreslår i detta hänseende att man bör överväga möjligheten att tillåta medlemsstaterna att välja ett enda operativt program per region, eller ett operativt program för flera regioner inom ramen för makroregionala strategier, som omfattar olika fonder (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EFF) med en enda förvaltningsmyndighet, och särskilt uppmärksamma regionernas bidrag till en decentraliserad inriktning samtidigt som större självständighet och flexibilitet ges regionerna för att de ska kunna delta i utarbetandet av sina egna strategier och för att uppvärdera de regionala och lokala administrativa nivåerna. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas nationella förvaltningsmyndigheter att utarbeta framtida operativa program som är optimalt inriktade på de lokala och regionala målen.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga program som delfinansieras via flera olika fonder för de medlemsstater och regioner som vill använda dem. Detta skulle bidra till ett mer integrerat och flexibelt arbetssätt och öka effektiviteten för de olika fonderna (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU, EFF och sjunde ramprogrammet för forskning).

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att se över bestämmelserna om korsfinansiering och minska hindren för deras tillämpning, mot bakgrund av tillförlitliga och heltäckande uppgifter om deras tillämpning och effekt, i syfte att garantera en enklare och från rättslig synpunkt klarare tillämpning jämfört med dagens situation.

29. Europaparlamentet kräver att den territoriella omfattningen förtydligas och att valbarhetskriterierna för Eruf och EJFLU i landsbygdsområden och stadsnära områden harmoniseras för att undvika onödigt överlappning mellan dessa två fonder. Parlamentet understryker behovet av nära samarbete när man väljer ut och följer upp projekt som finansieras av dessa två fonder inom ett visst område.

30. Europaparlamentet framhåller det mervärde som korsfinansieringar mellan Eruf och ESF har i form av flexibilitet för projekt som rör social integrering och integrerade utvecklingsstrategier. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett system med samordnade kontaktpunkter (one-stop-shops) som ska ge vägledning, information och råd till berörda aktörer, i syfte att garantera att allmänheten är välinformerad när det gäller både korsfinansiering och synergier mellan fonder i allmänhet. Enligt parlamentet måste detta förenklingsarbete synliggöras för allmänheten och ha till syfte att minimera den efterfrågade informationen till det absolut nödvändiga.

Torsdagen den 23 juni 2011

31. Europaparlamentet anser att personalutveckling och förbättrad informationspridning är förutsättningar för ett framgångsrikt fondutnyttjande och korrekt genomförande av olika projekt.
32. Europaparlamentet betonar samtidigt vikten av att öka den administrativa kapaciteten i medlemsstaterna, på regional och lokal nivå samt mellan intressenter, i syfte att övervinna hinder för effektiv samverkan mellan strukturfonderna och andra fonder och att stödja en effektiv utformning och ett effektivt genomförande av politiken. Parlamentet framhåller den grundläggande roll som kommissionen ska spela i detta avseende.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka både tekniskt stöd till och utbildning av nationella, regionala och lokala förvaltningar för att öka deras kapacitet och kännedom om vilka regler som gäller för genomföranderelaterade problem.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera investeringar i institutionell kapacitet och att förenkla sina nationella bestämmelser i syfte att minska den administrativa bördan och öka utnyttjandegraden.
35. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om hur viktig respekten för subsidiaritetsprincipen och principen om flernivåstyre är för att främja samordningen mellan de olika beslutsorganen och förstärka synergierna mellan de olika finansieringsinstrumenten.
36. Europaparlamentet anser att arbetsmarknadens parter aktiva deltagande via en kontinuerlig social och territoriell dialog är av yttersta vikt för bättre utnyttjande av fonderna.
37. Europaparlamentet är medvetet om att den ekonomiska krisen drabbar EU:s länder och medborgare på ett ojämnt sätt, och anser att den nya strategin för utnyttjande av fonderna kommer att bli mer effektiv om den involverar regionala och lokala styrelsenivåer, vilka kan anpassa de strategiska målen till särskilda lokala behov, bland annat genom en strukturerad dialog med alla intressenter, jämställdhetsorganisationer, arbetsmarknadens parter och frivilligorganisationer, liksom finansinstitut och banker. Parlamentet understryker att det är viktigt att man lämnar tillräckligt utrymme för lokala och regionala behov när de politiska målen utformas.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en europeisk vägledning för flernivåstyre och uppmantra medlemsstaterna att genomföra den i enlighet med de specifika lokala och regionala målen samt att utvidga sammanhållningspolitikens styrningsmekanismer (dvs. programplanering, finansiering och genomförande i partnerskap på nationell, regional och lokal nivå) till att även omfatta de medel som ingår i den planerade gemensamma strategiska ramen, i syfte att öka de offentliga utgifternas effektivitet och genomslagskraft.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med upprättandet av den nya gemensamma strategiska ramen och framläggandet av förslag till förordningar, införa bestämmelser som gör det möjligt för lokala och regionala partnerskap (större och mindre städer, funktionella regioner, grupper av lokala myndigheter) att införliva EU:s olika finansieringsprogram i en konsekvent och integrerad ram inom sina respektive territorier.

*

* *

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.